

Timotei

Biografia lui Timotei, însemnată prin Duhul Sfânt în Cuvântul lui Dumnezeu, este plină de învățături și îmbărbătări pentru noi. El trăia în aceeași lume stricată ca și noi, era supus acelorași ispite ca și noi, dar ce a făcut Dumnezeu din el pentru că s-a predat deplin!

Credință sinceră

Timotei, care locuia în ținutul Listrei în Asia Mică, era fiul unei iudeice și a unui tată grec (Faptele Apostolilor 16.1). Deja în bunica lui, Lois, apoi și în mama sa, Eunice, a locuit o credință sinceră, care cuprindea ceea ce cunoșteau despre Dumnezeu pe baza legii și a prorociilor (2 Timotei 1.5).

Ele l-au crescut pe Timotei conform luminii pe care o aveau. El cunoștea „Sfintele Scrieri“ ale Vechiului Testament deja din copilărie (2 Timotei 3.15), iar această credință sinceră, care nu se desfășura în formele moarte înaintea oamenilor și care nu simula evlavie, a prins rădăcini și în el. O astfel de credință luminează conștiința și aduce inima în legătură directă și personală cu Dumnezeu. Tânărul era gata să primească mai multă lumină și să asculte de adevăr în toate lucrurile.

Timotei avea o bună mărturie de la frați

Într-o zi, Barnaba și Pavel au ajuns în acel ținut și au vestit acolo pentru prima dată Evanghelia despre Isus Hristos. Astfel au luat ființă adunările din Iconia, Listra și Derbe (Faptele Apostolilor 14).

Se pare că Timotei a venit deja atunci în contact cu apostolul, că a auzit Evanghelia din gura acestuia și a primit-o. Apostolul Pavel îl numește mai târziu „adevăratul meu copil în credință“ (1 Timotei 1.2). Această expresie pare să indice și spre faptul că el a fost introdus de apostol în toate tainele și învățăturile adânci ale Evangheliei, care i-au fost încredințate lui Pavel.

Când apostolul a vizitat acele adunări din Asia Mică cu ocazia celei de-a doua călătorii misionare, atenția i-a fost atrasă în mod deosebit de „ucenicul“ Timotei (Faptele Apostolilor 16). Ca urmare a întrebărilor sau din proprie inițiativă, frații din Listra și Iconia au dat o bună mărturie despre tânărul Timotei. Nu se putea spune nimic negativ despre el. Timotei nu întreținea nici un fel de legături cu lumea și învățase să vegheze asupra îndemnurilor firii. De aceea, fără îndoială era vizibilă roada Duhului în viața sa: un interes deosebit pentru adevăr și lucrurile Domnului, dragoste față de sfinți și față de cei pierduți, care se arăta prin rugăciune și participare activă la lucrarea Domnului.

Ni se poate da și nouă o astfel de mărturie, sau totul se restrânge la observația laconică: „Nu face nimic rău, dar nici nimic bun“? Câtă nevoie au astăzi frații tineri de felul de a fi și de hotărârea lui Timotei!

Timotei ca însoțitor al marelui apostol

„Pe el îl voia Pavel ca să plece împreună cu el“ (Faptele Apostolilor 16.3). În localitatea, în adunarea în care viața sa era vizibilă tuturor, Timotei se dovedise și arătase o gândire spirituală. El era „credincios în cele mici“; acum, Domnul îi putea încredința mai mult. Astfel a devenit însoțitorul marelui apostol, dar și atunci creșterea sa spirituală a mers pas cu pas. Slujba sa a început jos, nu sus.

La început au vizitat adunările existente pentru a le împărtăși hotărârile luate la Ierusalim (Faptele Apostolilor 16.4). Aceasta era lucrarea lui Pavel și a lui Sila. Dar când dădeau de teritoriu nou, toți însoțitorii aveau de lucru. Domnul a binecuvântat peste tot din belșug această primă semănare a Cuvântului. Mulți oameni, în fiecare loc în care rămâneau, primeau vestea mântuirii. Câtă muncă era acolo pentru sufletele care pătrunseseră la credință! Fiecare din acești căutători de

adevăr și nou-născuți aveau întrebări și probleme speciale, la care trebuia răspuns în discuții personale.

Și această a doua călătorie a apostolului, în care Timotei l-a însoțit ca începător, nu a fost o plimbare. Și atunci, vestitorii Evangheliei au fost expuși prigoanei și maltratării. La început au fost multe probleme cu privire la direcția spre care trebuiau să pornească. Apoi, după ce li s-a dat certitudinea că trebuie să ducă Evanghelia în Europa și au început lucrarea acolo, au fost persecutați în fiecare oraș.

Timotei era un tânăr sensibil (2 Timotei 1.4, 6-8), iar toate acele evenimente care au năvălit fără oprire asupra lui, au făcut o impresie adâncă asupra sufletului său. O astfel de predispoziție era de fapt o premisă rea pentru o lucrare aspră de pionierat în țara păgânilor. Acolo era simțită toată împotrivirea și dușmănia oamenilor mult mai adânc și exista înclinația să se evite acele probleme grele. Dar Timotei a rezistat. În inima sa era dăruire față de Domnul, ascultare și supunere față de voia Sa. Pentru toate celelalte a purtat de grijă Domnul. El iubește „instrumentele“ care se bazează deplin pe El, fiind conștiente de slăbiciunea lor, și căroră El le poate dăruia un har bogat.

Harnicul și evlaviosul apostol îi era de mare ajutor prin exemplul său. Acesta nu era un erou supraomenesc, ci în toate lucrările și în toate situațiile era o demonstrație vizibilă a puterii Domnului într-un vas slab, dar care era umplut de El și îi stătea fără rezerve la dispoziția Sa. Pavel îi putea aminti lui Timotei la capătul alergării sale: „Dar tu ai urmat îndeaproape învățătura mea, purtarea, planul, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, răbdarea, persecuțiile, suferințele, câte mi s-au făcut în Antiohia, în Iconia, în Listra, ce persecuții am îndurat; și Domnul m-a scăpat din toate“ (2 Timotei 3.10-11). Ce plăcută era relația dintre apostol și tânărul său însoțitor! Timotei i-a slujit „pentru Evanghelia ca un copil pentru tatăl său“ (Filipeni 2.22); iar Pavel, ca un tată, i-a dat învățături, sfaturi și îmbărbătări, amintindu-i mereu de harul măreț și de resursele bogate din Domnul. Acești doi frați, unul „tânăr“ și altul „bătrân“ nu mergeau pe căi diferite. Fiecare își ocupa locul său, fiecare era pentru celălalt un mare ajutor.

Timotei ca trimis și împuternicit al apostolului

În această școală înaltă a experiențelor cu Domnul, creșterea spirituală a lui Timotei a făcut progrese rapide. De aceea, apostolul i-a putut încredința sarcini speciale și importante deja de timpuriu. Din cele două epistole adresate lui de apostol vom observa după ce principii demne de imitat se desfășura slujba sa.

Când Pavel a părăsit Berea, la stăruința fraților, pentru a-și pune viața în siguranță din cauza prigoanelor puternice, atunci atât Sila cât și Timotei au rămas acolo pentru a continua lucrarea începută și pentru a o întări (Faptele Apostolilor 17.14, 15).

Apoi, după ce au venit la Atena la porunca apostolului, Pavel s-a neliniștit cu privire la tânărul adunare din Tesalonic. Probabil, cei doi i-au comunicat apostolului căror necazuri erau expuși tesalonicenii. Până la urmă, „nemairăbdând“, l-a trimis pe Timotei, „fratele nostru și slujitor al lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos“ pentru „a-i întări și încuraja în ceea ce privește credința“ (1 Tesaloniceni 3.1-8). I s-a părut că Timotei ar fi omul potrivit, iar acesta s-a întors curând cu o veste bună despre tesaloniceni.

Din Efes, în Asia Mică, apostolul l-a trimis pe Timotei cu Erast în Macedonia pentru a sluji adunării de acolo, pentru că el însuși nu putea merge acolo (Faptele Apostolilor 19.22).

Trebuie să amintim că odată Pavel i-a dat sarcina importantă de a rămâne în Efes pentru a face ordine ca însărcinat al său în acea adunare în care apostolul slujise timp de trei ani (1 Timotei 1.3). Acolo apăruseră din aceia care „învățau învățături străine“. Timotei trebuia să li se împotrivescă acestora și să poarte de grijă ca fiecare la locul său, bărbați, femei, supraveghetori și bătrâni, slujitori, robi, bogați, toți frații să se comporte în Casa lui Dumnezeu corespunzător rânduielilor și adevărului lui Dumnezeu. Ce lucrare plină de răspundere care presupunea o cunoaștere exactă a gândurilor lui Dumnezeu, o tărie interioară în credință și o stabilitate în Domnul! Fără aceste lucruri nu i-ar fi fost suficient darul harului oferit de Dumnezeu.

De la întoarcerea la Dumnezeu a lui Timotei trecuseră trei ani. Creșterea lui interioară sporise din belșug și putea fi folosit de Domnul peste tot. – Și la noi trec anii; dar nu trebuie să ne spună El: „Pentru că, deși de mult trebuia să fiți învățători, aveți din nou nevoie ca cineva să vă învețe care sunt elementele începutului cuvintelor lui Dumnezeu“ (Evrei 5.12)? Care este cauza pentru aceasta?

Îndemnuri personale

Răspunsul la întrebarea pusă mai sus îl găsim cercetându-ne personal dacă am pus la inimă și am dat urmare, ca acel frate fidel, îndemnurilor personale ale apostolului adresate lui Timotei în cele două epistole.

Aceste îndemnuri le-a primit Timotei și oral în anii colaborării cu apostolul Pavel. Pentru ca ele să fie și spre binecuvântarea noastră, au fost consemnate în scris. Amintim pe scurt doar câteva.

1. *„Păstrând o credință și o conștiință bună“ (1 Timotei 1.19)*. Prin „credință“ se referă aici la întreaga învățătură creștină care primește și ține credința. Pentru această credință, Timotei trebuia să lupte (versetul 18). Dar el putea face aceasta numai când își păstra o conștiință bună care depinde de o inimă curățită, care nu are nimic de ascuns de Dumnezeu și astfel nu are nimic să-și reproșeze (Evrei 10.22). Cine naufragiază în credință, cine acceptă și vestește învățături greșite a lepădat conștiința bună (1 Timotei 1.19, 20).

2. *„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii model pentru credincioși în cuvânt, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție ... Fugi de poftele tinereții“ (1 Timotei 4.12; 2 Timotei 2.22)*. Timotei, împuternicit de apostol, pentru a exercita o slujbă atât de importantă în adunare, ar fi putut face fără efect toate străduințele sale și ar fi putut strica totul dacă ar fi făcut loc aroganței tinereții sau ar fi dus lipsă de curăție morală. Dar deoarece cuvântul său era în concordanță cu umblarea sa și era un exemplu pentru credincioși în dragoste și credincioșie, era luat în serios, iar cuvântul său avea greutate, deși nu era un frate cu părul cărunt.

3. *„Ocupă-te cu acestea, fii în totul în ele, pentru ca înaintarea ta să fie arătată tuturor“ (1 Timotei 4.15)*. Timotei a putut face progrese în lucrurile lui Dumnezeu numai pentru că se dedica lor cu toată inima. El se ocupa cu aceste lucruri; ele îl interesau și el trăia în ele. Spre ce lucruri se îndreaptă interesul nostru? Cu ce ne preocupăm?

4. *„Ia seama la tine însuși și la învățătură; rămâi în ele, pentru că, făcând aceasta, te vei mântui și pe tine însuși și pe cei care te ascultă“ (1 Timotei 4.16)*. Timotei trebuia să se preocupe cu Cuvântul nu numai cu privire la alții, ci trebuia să-l aplice în primul rând la el, pentru ca starea lui interioară să fie în concordanță cu învățătura sa. – Dacă cineva este chemat la o slujbă, atunci asupra lui este o mare răspundere. Această slujbă, chiar dacă este neînsemnată, poate o mărturie pentru Domnul față de un vecin, nu se află în afara sferei vieții personale, ci este în strânsă legătură cu aceasta. Ce exemplu evident era apostolul însuși pentru Timotei în acest sens! (A se compara 1 Corinteni 9.27; 2 Corinteni 6.4-6; Filimon 3,17 etc.)

5. *„Fugi de acestea (iubirea de bani) și urmărește dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea duhului“ (1 Timotei 6.11)*. Probabil, ni se pare inutil ca Timotei, care și-a dovedit atât de clar devotamentul său față de Domnul, să fie îndemnat în acest fel. Dar cât de ușor putea câștiga influență asupra lui ceea ce era vizibil! De aceea trebuia să fugă de iubirea de bani. Să rămânem cu toții aproape de Domnul, încât El să acționeze ca un magnet asupra sentimentelor noastre și să urmărim aceste lucruri enumerate aici, care sunt roada Duhului (Galateni 5.22)!

În încheiere aș dori să indic spre fidelitatea acestui tânăr care îl caracteriza tot timpul. Când „toți care sunt în Asia“ s-au îndepărtat de apostolul închis, când nimeni nu a fost alături de el la prima

Timotei

apărare în fața împăratului și toți l-au părăsit (2 Timotei 1.15; 4.16), putea conta pe Timotei. El a rămas în strânsă legătură cu Pavel și a continuat (2 Timotei 1.7) în duhul puterii, al dragostei și al chibzuinței slujba și lupta cea bună pentru adevăr.

Să dea Domnul ca acest exemplu al unui frate tânăr să fie un imbold pentru noi, chiar dacă Domnul ne-a dat un cerc de activitate mult mai restrâns!